

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 7/25
27.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку **против окривљеног АА**, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика и др, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.По3.бр.22/24 од 11.12.2024. године, након седнице већа одржане у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, **дана 27. марта 2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића, а пресуда Вишег суда у Београду К.По3.бр.22/24 од 11.12.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.По3.бр.22/24 од 11.12.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења два кривична дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика, за која су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по једне године и због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и два

месеца, у коју му се на основу одредби члана 63 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору у периоду од 05.03.2024. године до 11.12.2024. године и на мери забране напуштања стана од 11.12.2024. године, па надаље. На основу члана 258 ЗКП оштећене ББ, ВВ и ГГ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парнични поступак, а на основу члана 264 ЗКП окривљени АА је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка у целости и исти падају на терет буџетских средстава суда. На основу члана 185 став 7 у вези са чланом 87 Кривичног законика, окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног мобилног телефона марке "Samsung J5", који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Службе за борбу против високотехнолошког криминала Ку.бр.10485/24 од 05.03.2024. године. На основу члана 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4 и 5 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, према окривљеном АА изречене су посебне мере прописане чланом 7 став 1 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима и то: обавезно јављање надлежном органу полиције и надлежној Управи за извршење кривичних санкција, која подразумева дужност окривљеног да се лично јави организационој јединици полиције у месту његовог пребивалишта и организационој јединици Управе за извршење кривичних санкција надлежној за третман и алтернативне санкције сваког месеца, најкасније до 15. у месецу; забрана посеђивања места на којима се окупљају малолетна лица, која подразумева дужност окривљеног да се уздржава од посеђивања места на којима се окупљају малолетна лица, као што су школске зграде, школска дворишта, вртићи, игралишта, дечије манифестације и слично; обавезно посеђивање професионалних саветовалишта и установа, која подразумева дужност окривљеног да посеђује професионална саветовалишта и установе према програму који му одреди организациона јединица Управе за извршење кривичних санкција надлежна за третман и алтернативне санкције;

обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места, која подразумева дужност окривљеног да у року од три дана од дана промене лично обавести надлежну организациону јединицу полиције и организациону јединицу Управе за извршење кривичних санкција надлежну за третман и алтернативне санкције, о промени пребивалишта, боравишта или радног места и обавезно обавештавање о путовању у иностранство, која подразумева дужност окривљеног да се најкасније три дана пре путовања у иностранство лично јави надлежној организационој јединици полиције и да пружи податке о држави у коју путује, као и месту и дужини боравка у иностранству. Посебне мере ће се спроводити најдуже 20 године после извршене казне затвора, с тим да, после истека сваке четири године од почетка примене ових посебних мера, суд који је донео првостепену пресуду, по службеној дужности одлучује о потреби њиховог даљег спровођења. Истовремено је одређено да ће се Управи за извршење кривичних санкција, по правноснажности пресуде, доставити подаци прописани чланом 13 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, ради уписа у посебну евиденцију за окривљеног АА.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Станко Грујичић, због битне повреде одредаба кривичног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, а уз захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.217/25 од 03.03.2025. године, предложио да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, на којој је размотрио списе, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеној жалби, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, те наводе присутног браниоца, нашао:

-жалба је неоснована.

Приликом разматрања жалбених навода браниоца окривљеног АА, адвоката Станка Грујичића који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, другостепени суд налази да је првостепени суд о чињеницама које су предмет доказивања дао јасне и непротивречне разлоге, којима су јасно и потпуно, у складу са одредбама члана 428 тачка 6 и 8 ЗКП, изнете чињенице које су утврђене у поступку, из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају закључци првостепеног суда. Будући да, супротно наводима жалбе, изрека не противречи сама себи и да је првостепени суд јасно и аргументовано образложио своја чињенична и правна закључивања, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних елемената кривичних дела за која је окривљени АА оглашен кривим, самим тим, првостепена пресуда нема недостатака због којих не би било могуће испитати њену законитост и правилност.

У изјављеној жалби бранилац истиче и да првостепени суд није брижљиво ценио сваки доказ засебно и све доказе као целину и на основу резултата целокупног поступка које ће чињенице узети као доказане, па је, након испитивања свих сведока, извео погрешан закључак да је окривљени извршио кривична дела која му се стављају на терет. Према наводима жалбе, првостепени суд није образложио како и на који начин је окривљени хтео извршење кривичних дела, с обзиром да се налазио у свом месту, где станује, док су оштећене из Београда, а комуникација која се одвијала између њих је била на нивоу да свако може да изјави шта жели и хоће, а да друга страна не може бити сигурна да ли је то тачно. Оштећене су у својим исказима истакле да им од стране

окривљеног АА није прећено; исте, како се у жалби указује, на било који други начин нису присиљаване да своје слике и видео снимке шаљу, посебно на платформи “Snapchat”, која је доступна свима онима који од стране корисника буду прихваћени, што је неспорно извршено од стране ВВ, а притом су све, иако малолетне имале више “Instagram” и “Snapchat” налога и на њима поставиле податак да су пунолетне, иако је стајала обавезна одредница 18+, те окривљени ни на који начин није могао да зна да је у комуникацији са малолетним особама. У жалби се посебно наводи да је у току поступка оштећена ББ истакла да је у више наврата слала захтев за пријатељство окривљеном и да он у пар наврата исто није прихватио, те да тек када му је послала захтев са налога који у свом имену садржи реч “prlw” да ју је прихватио за пријатеља. Бранилац посебно у жалби истиче, да првостепени суд као отежавајућу околност за окривљеног узима и то да је користио налог “...”, који нема сличности са његовим именом и презименом, у ситуацији када је више од половине налога на друштвеним мрежама насловљено неким именима и надимцима које немају сличности са именом и презименом корисника, док сама чињеница да се окривљени у тренутку дописивања са оштећенима налазио у својој кући, користећи своју IP адресу, која је уговорним односом везана за његову мајку са којом живи у домаћинству, указује да је био убеђен да се дописује са пунолетним особама и да није имао намеру да се крије, нити је имао намеру да неког оштети, а име налога је, као и код многих, произвољно дато. Када је у питању оштећена ГГ, бранилац понавља наводе окривљеног да са њом није имао никакву комуникацију, што се увидом у списе може и доказати, па самим тим и да није имао ни сазнања о ком лицу се ради и колико година има, а насловна слика “аватара”, није могла никако да му укаже да се ради о малолетној особи.

Жалбеним наводима се упућује и на исказ мајке оштећене ББ, односно њене наводе да је приметила чудно понашање код своје ћерке и да је након прегледања њеног телефона видела комуникацију са извесним ..., који јој је претио да ће фотографије које му је слала објавити у јавност; да комуникацију између ћерке и окривљеног није видела, нити је видела њене обнажене слике и видео записе, те да су исти потврђени исказом полицијског службеника, која од стране мајке није добила било какве фотографије и видео записе, већ само смс преписку, а и инспектор је потврдио да оштећена ББ није доставила свој мобилни телефон надлежним полицијским органима, ради његовог вештачења. Бранилац понавља тезу на којој је инсистирао током првостепеног поступка - да окривљени није могао знати колико година имају оштећене, ни где се оне налазе, а да је вештачењем утврђено да су сви видео записи и слике направљене од стране оштећених добровољно, много пре него што су постављене на друштвене мреже, а истовремено указује и да вештак мр Саша Крстић није могао да да свој суд ко је на друштвеној мрежи “Snapchat” окачио слике и видео записе, али ако се узме у обзир понашање окривљеног који је истражним органима предао свој телефон са приступним шифрама, док оштећене то нису урадиле, да се може закључити да те ласцивне објаве нису постављене од стране окривљеног. У жалби се наводи и да су искази оштећене ББ, дати пред тужилаштвом и пред судом, нарочито у делу који се односи на давање информација окривљеном колико има година, односно да ли је њој окривљени претио и како је до комуникације и на чије инсистирање дошло, контрадикторни, те да је исто првостепени суд имао обавезу да образложи.

На крају жалбе се указује и да је у оваквим кривичним предметима потребно сагледати све чињенице везане за личност окривљеног, његову породицу, средину из које потиче, да је из једног малог села на југу Србије ступио у комуникацију са оштећенима и да је, с тим у вези, било потребно вештачити и утврдити да ли је окривљени личност са девијантним понашањем, те да се мора узети у обзир и чињеница да је разлика у годинама између окривљеног и оштећених релативно мала за данашње време, да се ради о младим лицима која користе све погодности модерног доба, често не размишљајући да ли је дозвољено да се одређени подаци постављају на друштвеним мрежама. Уједно, бранилац истиче и да је окривљени одрастао у једној здравој вишечланој породици где су развијени здрави односи, те да је овај поступак уследио пре свега, због неразмишљања окривљеног са ким и на који начин ступа у комуникацију, али и због оштећених које су својим радњама довеле у заблуду окривљеног, а да га првостепени суд осуђује на драконску казну затвора, не узимајући у обзир олакшавајуће околности које стоје на његовој страни.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, изнетим жалбеним наводима није доведено у сумњу утврђено чињенично стање, јер је првостепени суд, у складу са одредбама члана 16 став 2 ЗКП, са једнаком пажњом утврдио, како чињенице које окривљеном АА иду на штету, тако и оне које му иду у корист и на основу потпуне, свестране и правилне анализе и оцене изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности и у склопу са наводима одбране окривљеног АА правилно и поуздано утврдио чињенице које су од важности за пресуђење у овој кривичноправној ствари и доношење законите одлуке.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је детаљно изложио садржину доказа који су изведени на главном претресу, дао њихову јасну оцену и аргументовано изнео које чињенице је, и из којих доказа утврдио и зашто их је прихватио, те исту као и дате разлоге у потпуности као правилне прихвата и другостепени суд.

Пре свега, неосновани су жалбени наводи да првостепени суд у образложењу није навео како и на који начин је окривљени хтео извршење кривичних дела која су му стављена на терет, с обзиром да се налазио у месту где станује, док су оштећене из Београда, а комуникација која се одвијала између њих је била на нивоу да свако може да изјави шта жели и хоће, а да друга страна не може бити сигурна да ли је то тачно. Наиме, првостепени суд је правилно закључио да је окривљени био свестан својих дела, односно радњи које предузима, да је хтео њихово извршење, дакле, да је поступао са директним умишљајем уз свест о забрањености дела, с обзиром да наведени закључак, и по налажењу Апелационог суда у Београду, произлази из његових личних својстава, односно субјективних, као и објективних околности случаја, те навода окривљеног да му је познато да није дозвољено да се малолетници искоришћавају за сачињавање порнографског садржаја. Самим тим, чињеница где се ко налазио приликом извршења инкриминисаних радњи, није од значаја за постојање предметних кривичних дела, као и то што оштећенима од стране окривљеног није прећено и што су имале више “Instagram” и “Snapchat” налога, иако ове апликације могу да користе само

пунолетна лица, управо из разлога што је током поступка несумњиво утврђено да је окривљени знао колико оштећене имају година. Наиме, када је у питању оштећена дете ББ иста је окривљеном рекла да похађа основну школу, а он ју је и поред тога, искористио за производњу слика порнографске садржине, будући да је од ње тражио да му пошаље слике на којима је обнажена, што је она и учинила, те му је најпре послала фотографију у доњем вешу, а затим, након константног инсистирања окривљеног, да пошаље још слика, послала му је најмање три слике на којима је са обнаженим грудима, као и најмање две слике свог полног органа, што произлази из њених навода да је окривљеном рекла да има 13 година и да је седми разред основне школе, као и документације Кт.Втк.бр.81/24, Кт.Втк.бр.31/24 од страница 4/1 до 32/1, те исказа сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ и вештачења судског вештака мр Саше Крстића. Потом, несумњиво је утврђено да је окривљени крајем 2023. године, искористио дете – оштећену ВВ за производњу слика и видео записа порнографске садржине, на тај начин што је са свог налога на друштвеној мрежи “Snapchat” под називом “...” ступио у комуникацију са дететом ВВ, рођеном 2011. године, која је на наведеној друштвеној мрежи користила налог “...” и иако му је оштећена рекла да је 2011. годиште, од исте тражио да му пошаље слике и видео записе на којима је обнажена, што је она и учинила, те му је послала више фотографија и видео записа на којима је обнажена као и видео записе на којима се самозадовољава, што је утврђено како из њеног исказа, тако и записника о увиђају од 05.03.2024. године и фотодокументације у прилогу, те вештачењем судског вештака мр Саше Крстића и снимка “Snapchat-1482615675” и снимка “ Snapchat-1831011882”. Најзад, чињеница да је окривљени у временском периоду од 05.02.2024. године до 09.02.2024. године, приказао детету оштећеној ГГ слику порнографске садржине, на тај начин што је са корисничког налога на друштвеној мрежи “Instagram” под називом “...”, ступио у комуникацију са оштећеном ГГ рођеном 2011. године, која је користила налог “...” и послао јој фотографију мушког полног органа, несумњиво је утврђена из исказа оштећене ГГ, исказа сведока ЖЖ, раније ..., њене мајке, записника о увиђају од 05.03.2024. године и фотодокументације у прилогу, вештачењем судског вештака мр Саше Крстића и фотодокументације у спису Кт.Втк.бр.81/24, Кт.Втк.бр.31/24 од стране 129/25 до 140/25. Наиме, околност да је оштећена ГГ дете окривљеном је свакако била позната, будући да се на профилној фотографији њеног “Instagram” налога, по њеном лицу јасно види да је у питању дете, те се неосновано у жалби наводи да се на њеном налогу налази само фотографија “аватара”.

Из исказа сведока ДД, мајке оштећене ББ произлази да је видела када су јој ... и ... послали захтеве за праћење на “Instagramu”, да је извршила увид у њих, да је у комуникацији са та два лица видела да су обојица рекли ББ да имају око 16 година, а на питање браниоца је навела да је налог под називом “...” био тај који је први ББ послао захтев за праћење, али да јој он није претио, већ да је био слаткоречив.

Из исказа оштећене ББ пред ВЈТ у Београду дана 20.03.2024. године, између осталог, произлази да је њој “lav.aleksic” најпре послао захтев за праћење на том другом налогу “...” и да му је она узвратила праћење, те да су након тога почели да комуницирају преко “Instagrama”; да је у почетку та комуникација била нормална,

питао би је шта ради, говорио јој да је слатка, те да му је током те комуникације рекла да иде у основну школу и питала га колико има година, а он јој је на то одговорио да има 16 година и да је у једном тренутку он најпре почео да јој тражи фотографије на којима је обучена, да би потом почео да јој тражи фотографије на којима је обнажена, да је она такве фотографије и сачинила и послала му и то две фотографије од којих је једна била фотографија на којој је без мајице и бруса, док је друга фотографија била фотографија на којој је цела обнажена; да је те фотографије слала из страха, а осетила је и да је мало била уцењена од стране њега да то уради. У погледу навода да је осетила да он њу уцењује, појаснила је да је мислила на то да је осећала неку врсту притиска да му пошаље фотографије, пошто је стално на томе инсистирао. На главном претресу дана 06.11.2024. године је остала при исказу који је дала пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду дана 20.03.2024. године и опет је била изричита да је лицу које је користило налог “...” рекла да има 13 година и да је седми разред. Дакле, оштећена ББ је током поступка била доследна да је окривљеном рекла да иде у основну школу, да је седми ред и да има 13 година, те су неосновани жалбени наводи браниоца да су њени искази контрадикторни.

Оштећена ВВ је у свом исказу навела да је крајем 2023. године њој путем друштвене мреже “Snapchat” захтев послало лице које је користило налог за који зна да је у свом називу имао реч “...”, да је она тада користила налог под називом “...”, да је ступила у комуникацију са тим лицем, да је најпре тражио да му пошаље фотографију свог лица, што је она и урадила, да ју је након тога упитао које је годиште, она му је рекла истину, да је 2011. годиште, а он је њој такође рекао колико година има, али не може да се сети шта јој је тачно рекао, зна да јој је рекао да је малолетан, а послао јој је и фотографију на којој се види његово лице, након тога почео је да јој тражи фотографије и видео записе на којима је нага, па је она то и урадила, послала му је више фотографија на којима је била без одеће, као и три или четири видео записа на којима је такође без одеће, као и видео записе на којима се самозадовољава. Када су јој исти предочени, навела је да су то видео записи које је она слала том лицу, а да је престала тако што га је блокирала на тој друштвеној мрежи. Објаснила је што се тиче њеног налога, да као профилна фотографија није стајала њена фотографија, већ фотографија “аватара” која се додељује аутоматски када се неко конектује на ту друштвену мрежу, да у самом опису њеног профила није стајало које је годиште, али да је на тражење тог лица рекла тачно које је годиште. Између осталог је навела да је на тражење тог лица најпре послала једну фотографију на којој је у доњем вешу, након тога он је почео да јој прети да ће ту слику да објави уколико му не пошаље фотографије и видео записе на којима је нага, да је та претња била упућена преко “Snapchat” где се и одвијала цела њихова комуникација, те да се ниједном нису чули нити су комуницирали на неки други начин, да не може да се сети како је тачно гласила претња, да ту комуникацију не поседује, с обзиром да је то лице блокирала на наведеној друштвеној мрежи, а када је неко блокиран онда комуникација не може ни да се види.

Оштећена ГГ је, између осталог, навела да на друштвеној мрежи “Instagram” користи више налога, да је један од њих и “...”, да се на том налогу, као профилна

фотографија налази фотографија њеног лица, а да су поред тога на налогу биле објављене још две фотографије на којима се види њено лице, да је тај налог био приватан и осим њене профилне фотографије, да је друге фотографије које су на налогу објављене могло да види само лице са којим је пријатељ. Почетком 2024. године, њој непознато лице, чијег налога не може да се сети – како се звао, јој је послало поруке без да јој је прво послао захтев за пријатељство. Јавио јој се најпре са “Тао” и она му је тражила да јој пошаље слике свог лица, али јој је он уместо тога послао фотографију мушког полног органа. Након што јој је послао ту фотографију уплашила се и блокирала га, одмах је ту фотографију показала својој баки, није смела да покаже мами, а сутрадан јој је то лице послало и неколико емотикона срца, не зна како је то урадио иако га је блокирала.

Из усменог појашњења вештака из области информационих технологија мр Саше Крстића од 03.07.2024. године, који је у свему остао као у писаном налазу од 14.03.2024. године, произлази да је на питање браниоца, а везано за оштећену ВВ, да ли је утврдио да је она окривљеном путем апликације “Snapchat” са налога “...”, а на налог “...” слала више фотографија и видео записа, навео да је имао задатак да изврши вештачење телефона везано за комуникацију окривљеног са налогом “...”, који је према стању у списима користила оштећена ББ, али и да претражи и укаже на друге сличне конверзације у телефонима које је вештачио. Уједно је навео и да није вештачио да ли је окривљени имао шифру и приступао налогу “...”, већ да је вештачио телефон окривљеног, а не налог оштећене ВВ, али да за приступ нечијем профилу није потребно да се зна шифра тог профила, већ је довољно да се пошаље захтев за тзв. “пријатељство”, па ако захтев буде одобрен, да онда може да се види чак и закључан профил на “Snapchatu” или “Instagramu”. Након што је вештаку приказан фолдер “Samsung J5” “издвојено”, који се налази на ЦД у прилогу вештачења, навео је да то што се види на почетку филма Snapchat 1482615675.mp4, је у ствари видео снимак екрана, где се види да је окривљени ушао на налог ВВ, да се после последње поруке коју је ВВ послала окривљеном “Успело” налази филм који је она послала, а након што му је приказан фолдер “Samsung J5” “издвојено”, који се налази на ЦД у прилогу вештачења, изјаснио се, да то што се види на почетку филма Snapchat 1831011882.mp4, да је у ствари видео снимак екрана, где се види да је окривљени ушао на налог ВВ, те да се после последње поруке коју је ВВ послала окривљеном “Успело”, а затим “Могу у собу”, иза тога налази филм који је она послала, те да се поред имена и презиме ВВ налази, не њена фотографија, већ “аватар”.

С обзиром на изнето, потпуно су неосновани жалбени наводи да окривљени није могао ни на који начин да зна да је у комуникацији са малолетним особама. Стога је правилно првостепени суд одбрану окривљеног у погледу чињенице да није знао колико оштећене имају година, оценио као неуверљиву и срачунату на избегавање кривице, будући да су наводи његове одбране у том делу демантовани исказима оштећених, што је све првостепени суд аргументовано образложио. Такође не стоје ни жалбени наводи да је оштећена ББ у току поступка истакла да је у више наврата слала захтев за пријатељство окривљеном и да он у пар наврата исто није прихватио, с обзиром да исто не произлази ни из доказа у спису, а ни из њеног исказа, како у

тужилаштву, тако и на главном претресу.

Такође, то што су оштећене отвориле налоге на апликацијама на којима постоји старосно ограничење, није од утицаја на другачија чињенична и правна закључивања, с обзиром да је окривљени АА, а како је утврђено из изведених доказа, био упознат са чињеницом да се ради о веома младим лицима – деци, с обзиром да су му оштећене ББ и ВВ то саопштиле, а када је у питању оштећена ГГ, ова чињеница је евидентна из фотографије која се налази на профилној фотографији њеног налога.

Најзад, то што оштећена ББ није доставила свој мобилни телефон надлежним полицијским органима, ради његовог евентуалног вештачења, није од утицаја, јер су чињенични наводи оптужења доказани другим изведеним доказима, вештачењем мобилног телефона окривљеног и налазом и мишљењем вештака мр Саше Крстића, записником о увиђају МУП РС, Службе за борбу против високотехнолошког криминала Ку.бр. 10485/24 од 05.03.2024. године са увидом у фотодокументацију оптички диск, увидом у фотодокументацију у спису Кт.Втк.81/24, Кт.Втк.31/24 од стране 4/1 до 35/1 и фотодокументацију у спису Кт.Втк.81/24, Кт.Втк.31/24 од стране 129/25 до 140/125.

Првостепени суд је, супротно жалбеним наводима, правилно одбио предлог браниоца да се изврши вештачење окривљеног на околност његових склоности ка девијантном понашању, јер је и по налажењу другостепеног суда, наведени предлог сувишан, с обзиром на то да су чињенице које су биле предмет доказивања доказима који су изведени током првостепеног поступка, несумњиво утврђене.

Дакле, и по налажењу другостепеног суда, изведеним доказима је несумњиво утврђено да је окривљени у време, на месту и на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде, извршио инкриминисане радње на штету детета ББ, рођене 26.11.2010. године, детета ВВ, рођене 2011. године и детета ГГ, рођене 2011. године. Имајући у виду урачунљивост окривљеног, која током поступка није доведена у сумњу и предузете радње, правилно је првостепени суд утврдио његову виност према извршеним кривичним делима (директан умишљај) и за такво чињенично утврђење дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва обележја два кривична дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика и једног кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, за која га и је огласио кривим, што жалбеним наводима браниоца није доведено у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, Апелациони суд у

Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од утицаја да казна буде већа или мања, те му је правилном оценом олакшавајућих околности које је утврдио на страни окривљеног АА - да је у питању релативно млада особа, неосуђивана и да се коректно држао на главном претресу, у одсуству отежавајућих околности, за кривично дело извршено на штету оштећене детета ББ утврдио казну затвора у трајању од једне године, за кривично дело извршено на штету оштећене детета ВВ казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело извршено на штету оштећене детета ГГ казну затвора у трајању од четири месеца и потом га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца, у коју му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време provedено у притвору у периоду од 05.03. до 11.12.2024. године и време које проводи на мери забране напуштања стана почев од 11.12.2024. године.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако одмерене како појединачне, а потом и јединствена казна затвора у трајању од две године и два месеца, адекватне су личности окривљеног и тежини извршених кривичних дела.

Будући да је одмерена јединствена казна затвора нужна да се утиче на окривљеног да убудуће не чини кривична дела, жалбени наводи браниоца да се мора узети у обзир и чињеница да је разлика у годинама између окривљеног и оштећених релативно мала за данашње време, да се ради о младим лицима која користе све погодности модерног доба, често не размишљајући да ли је дозвољено да се одређени подаци постављају на друштвеним мрежама и да је окривљени одрастао у једној здравој вишечланој породици где су развијени здрави односи, те да је овај поступак уследио пре свега, због неразмишљања окривљеног са ким и на који начин ступа у комуникацију, али и због оштећених које су својим радњама довеле у заблуду окривљеног, а да га првостепени суд осуђује на драконску казну затвора, не узимајући у обзир олакшавајуће околности које стоје на његовој страни, нису могли довести до блажег кажњавања.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-судски саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић